

תת"ע 6221/03/14 - מדינת ישראל נגד ולדיסלב יצקביץ'

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 6221-03-14 מדינת ישראל נ' ולדיסלב יצקביץ'
בפני כב' השופט אריה זרזבסקי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ולדיסלב יצקביץ' ע"י עו"ד אילון אורון

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה בניגוד לתקנה 28 (ב) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961, בכך שנהג ברכבו בשעה שהרכב היה בתנועה, השתמש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית המותקנת ברכב.

אין מחלוקת בין הצדדים בנושאים הבאים :

1. הנאשם נהג ברכב מ.ר 55-698-16 ביום 5.2.14 בשעה 9:16 או בסמוך לכך, כשהוא נוסע בנתיב האמצעי מכביש 20 לשבעת הכוכבים לפני הפניה ימינה למשה דיין לתחנת המשטרה.
2. השוטרת ע"ת רס"ב סיגלית בן נעים נסעה מימינו של הנאשם באותו כיוון נסיעה.
3. השוטרת היתה לבדה בניידת, וכן הנאשם היה לבדו ברכבו.

המחלוקת בין הצדדים הינה כדלקמן:

לגירסת המאשימה: הנאשם החזיק מכשיר טלפון נייד, בכף יד ימין.

לגירסת הנאשם: הוא לא עשה כל שימוש במכשיר הטלפון הנייד, הטלפון הנייד היה מקובע בחגורת המכנסים שמעליה ישנו מעיל, וכל שעשה הוא שהוציא את הדיבורית מהכיס לכיוון האוזן.

דין והכרעה

1. השוטר ע"ת רס"ב סיגלית בן נעים רשמה דו"ח מפורט המתאר את ביצוע העבירה ע"י הנאשם, (ת/ת, 2/ת/3).

2. עפ"י "הנסיבות המיוחדות של המקרה" כמפורט בת/1, השוטר נסעה במקביל לנאשם מימינו באותו כיוון נסיעה, כאשר הנאשם נוסע בנתיב האמצעי, כשבידו הימנית אוחז טלפון נייד. השוטר כרזה לו ואז הנאשם שמת מידיו את המכשיר בין שני הכיסאות מקדימה במתקן עגול.

3. הנאשם במסגרת עדותו הגיש תמליל הקלטה המוצג כנ/1. לטענתו, ההקלטה החלה בשלב בו חש שהשוטר אינה מתייחסת לטענותיו.

4. במסגרת נ/1 התנהל השיח הבא בין הצדדים:

"ש: שימוש לא שדיברת שהשתמשת, ולכן אדוני כשאתה אומר לי, אני אראה לך את השיחות נכנסות ויוצאות", אתה ממלא אמרת שעוד לא הספקת לענות.

ת: אני לא ענית, תגידי כשאני מוציא סיגריה....

ש: זה שימוש אדוני

ת: חכי שניה גברתי, אני רוצה לשאול, כשאני מוציא סיגריה מהפה, זה שימוש בסיגריה. כשאני לוקח למשל מצית ומדליק סיגריה, זה שימוש במצית, זה שימוש בסיגריה" / (עמ' 1, שורות 5-10 לנ/1).

תגובתו של הנאשם **"לא ענית"**, מחזקת את גרסתה של השוטר כי הנאשם עשה שימוש במכשיר הטלפון הנייד. בנוסף, הטענות שהציג הנאשם לגבי המצית והסיגריה, אין ביכולתן להפריח את סוג העבירה שעבר. נהפוך הוא, טענות אלה מלמדות שהנאשם אכן אחז במכשיר, שאם לא כן, מדוע החליט להעלות טענות אלה.

5. הנאשם טען במסגרת חקירתו הראשית והנגדית כי:

א. השיב לשיחה באמצעות דיבורית בלוטוס.

ב. האירוע התרחש במהלך שעמד ברמזור.

טענות אלה הינן כבושות ויש בכך כדי להפחית ממשקלן.

אין עדות בת/1 לגבי נוכחות דיבורית באירוע. מנגד, בנ/1 הנאשם ציין כי באופן כללי הוא משתמש בדיבורית, אך ללא התייחסות ספציפית לאירוע הנדון. זאת ועוד, השוטר ציינה במסגרת החקירה הנגדית כי משמעות המילה נהיגה - שגלגלי הרכב היו בתנועה. מנגד, לא מצאתי בנ/1 כי הנאשם הלן שבעת האירוע עמד ברמזור וכלל לא נסע, וזאת על אף שידע כי השיח מוקלט ביוזמתו.

6. הנאשם באופן יזום הוסיף לנ/1 פרשנויות שגיבש בעצמו לגבי הלך הדברים באירוע הנדון, ואף ציין **"אובייקטיביות, אני ציינתי רק את העובדות"**, (ע"מ 16, שורה 14 לפרוט').

7. לטענת הנאשם השוטרת לא רשמה או התייחסה לגבי מספר הטלפון שהנאשם עשה בו שימוש. השוטרת ציינה במסגרת חקירתה הנגדית "אני מקבלת הנחיות, אם הוא רוצה למסור טלפון, בטלפון שמוסר לי אין סמכות מעבר לתגובת הנהגה...", (עמ' 5, שורות 1-2 לפרוט'). סימוכין לכך, "ש: אדוני, מה הפלאפון? נ: 052-3987888", (עמ' 1, שורות 1-2 לנ/1).

8. לאחר ששמעתי את הצדדים, ובחנתי את העדויות שוכנעתי כי השוטרת הבחינה בביצוע העבירה שהתרחשה לנגד עיניה ורשמה את הדו"ח כדין.

בנסיבות העניין אני מעדיף את עדות השוטרת על פני עדות הנאשם אשר העידה עדות אמינה, משכנעת ומהימנה.

שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום ולפיכך אני מרשיע אותו וזאת לאחר שהזהרתי את עצמי כי אני עושה זאת על סמך עדות יחידה.

ניתנה היום, י"ב אדר תשע"ה, 03 מרץ 2015, במעמד הצדדים.